

11. oktober 2017

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke barrierer der er om målet om énsprogethed i den offentlige administration?

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Begrundelse:

Tiden er for alvor kommet til, at gøre op med og forlade den dobbeltsprogede administration.

Tiden er for alvor kommet til, at vi fuldt ud respekterer vort sprog og begynder, at udvikle en officiel grønlandsk administration på grønlandske præmisser.

Der arbejdes netop i disse år ihærdigt på, at vi kan realisere etableringen af en selvstændig Stat. Vi har i årevis levet med et dyrt administrationsapparat, som ikke står mål med hvor få mennesker vi er heroppe, og den deraf opståede dobbeltadministration som ellers har kunnet køres langt mere effektivt og rationelt, har desværre taget oceaner af vores tid, og man kan ligefrem endda påstå, at vi har følt det blot var en klods om benet.

Vort lands indtjening og økonomiske drift som sådan, kan på mange måder siges at køre meget ubetænksomt, idet det aldrig har været kutyme at udstikke klare prioriterede mål der er begrundede ud fra en dialog, og dog har vi alligevel så få mennesker som vi nu engang er, forladt os på en ren dobbeltsproget drift, der afledt heraf har været en særdeles dyrebar indretning.

Her sidder masser af mennesker, der er ganske sunde og raske og som ikke umiddelbart har nogle barrierer overfor, at skulle lære det grønlandske sprog, og alligevel så bruger vi sækkevis af penge til tolkning uden nogensinde at anfægte dette forhold med et eneste spørgsmålstejn.

Nu skal dette ikke tolkes hen i retning af fremmedhad eller manglende lyst til at bruge fremmedsprog, og det er ikke mit ønske at blive misforstået, tværtimod er det ikke det sagen drejer sig om, men forstå mig nu ret; jeg ønsker at vort sprog der i spandevise af år har været nedgjort som et redskab der ikke kunne bruges til noget som helst, og som var så uønsket, nu skal have sin renaissance vel vidende, at sproget også er en vigtig del af identitetsdannelsen og, at vi blot er et lille folk i verdenssamfundet, der ønsker at vores sprog skal blive bæredygtigt og at vi vil udvikle det.

Når vi når målet om at administrationssproget bliver vort modersmål grønlandsk, så vil vi nå som mål, at de ca. 60 % af befolkningen som hverken kan forstå eller tale dansk eller andre sprog tilfredsstillende oplever, at blive betjent på deres eget sprog fra det offentlige, og dermed vil vi få den gavnlige effekt, at udviklingen tilføjes dette positive element og at vi i forhold til status i dag vil nå målet om følelsen af at tage et medansvar.

I de tilfælde hvor der i Vort Land mangler folk med specialistviden så må det afstedkomme, at man ansætter folk udefra, men det må kun ske hvis denne ikke findes iblandt de hjemmehørende eller hos folk der allerede taler grønlandsk, og formålet med at tilkalde folk udefra må være, at den tilkaldte oplærer og uddanner den hjemmehørende lokale befolkning til at kunne tage ansvar. Når den tilkaldte arbejdskraft med den særlige specialistviden er færdig med at oplære den hjemmehørende, så er den tilkaldtes arbejdsopgave overstået, dermed vil vi øge vores evne til selvstændighed og gradvist nedtone behovet for udefrakommende arbejdskraft hvilket vil medføre, at vore egne evner videreføres, bliver her i landet og grundlæggende vil blive en konstant faktor som fortsætter.

Jeg håber, at debatten her vil være skabende, formålstjenstlig og ske i fordragelighed og god orden – god debat.